

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2020/448 AL COMISIEI**din 17 decembrie 2019****de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2016/2251 în ceea ce privește precizarea tratamentului aplicat contractelor derivate extrabursiere având legătură cu anumite securizări simple, transparente și standardizate în scopuri de acoperire a riscului****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽¹⁾, în special articolul 11 alineatul (15),

întrucât:

- (1) Articolul 11 alineatul (15) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 a fost modificat prin articolul 42 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. S-a făcut această modificare pentru ca în ceea ce privește cerințele de marjă pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală să se asigure un tratament identic pentru contractele derivate asociate obligațiunilor garantate și contractele derivate asociate securizărilor. Întrucât Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 al Comisiei ⁽³⁾ are ca temei articolul 11 alineatul (15) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, respectivul regulament delegat ar trebui modificat pentru a reflecta modificarea adusă articolului 11 alineatul (15) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și, astfel, pentru a include normele privind tehnicile de minimizare a riscului pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală încheiate de o entitate special constituită în scopul securizării în legătură cu o securizare.
- (2) În conformitate cu articolul 11 alineatul (15), astfel cum a fost modificat, din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, aceste norme privind tehnicile de minimizare a riscului pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală și care sunt încheiate de o entitate special constituită în scopul securizării în legătură cu o securizare ar trebui să țină seama de impedimentele pe care le întâmpină respectivele entități special constituite în scopul securizării la furnizarea de garanții. Dat fiind că entitățile special constituite în scopul securizării sunt de obicei structurate în așa fel încât să genereze un surplus de lichiditate scăzut, aceste entități dispun de mai puține active care pot fi utilizate pentru schimbul de garanții. Acest impediment nu permite entităților special constituite în scopul securizării să efectueze schimbul de garanții într-un mod care să respecte pe deplin cerințele prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2016/2251. Prin urmare, ar trebui ca, dacă se îndeplinesc o serie de condiții specifice, entitățile special constituite în scopul securizării în legătură cu o securizare simplă, transparentă și standardizată (denumită în continuare „STS”) să nu aibă obligația de a depune garanții. Astfel, entitățile special constituite în scopul securizării în legătură cu o securizare STS ar trebui să aibă un anumit grad de flexibilitate și s-ar garanta în același timp că riscurile pentru contrapărțile lor sunt limitate. Cu toate acestea, entitățile special constituite în scopul securizării în legătură cu o securizare STS nu au constrângeri în ceea ce privește colectarea garanțiilor de la contrapărțile lor și restituirea ulterioară a garanțiilor, la scadență. Contrapărțile entităților special constituite în scopul securizării în legătură cu o securizare STS au, așadar, obligația de a depune marja de variație în numerar. Aceste contrapărți ar trebui să aibă dreptul de a recupera parțial sau integral marja de variație în numerar, în timp ce entitățile special constituite în scopul securizării ar trebui să aibă doar obligația de a colecta marja de variație primită în numerar și de a depune marja de variație pentru suma în numerar care a fost primită. Acest lucru este în conformitate cu considerentul 41 din Regulamentul (UE) 2017/2402, care menționează că este necesar să se asigure coerența între tratamentul instrumentelor derivate asociate obligațiunilor garantate și cel al instrumentelor derivate asociate securizărilor, în ceea ce privește obligația de compensare și cerințele de marjă privind instrumentele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central.
- (3) Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 ar trebui modificat în consecință.
- (4) Prezentul regulament are la bază proiectul de standarde tehnice de reglementare prezentat Comisiei de Autoritatea Bancară Europeană, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale și de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe.

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).⁽³⁾ Regulamentul delegat (UE) 2016/2251 al Comisiei din 4 octombrie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare pentru tehnici de minimizare a riscului pentru contracte derivate extrabursiere care nu sunt compensate printr-o contraparte centrală (JO L 340, 15.12.2016, p. 9).

- (5) Autoritatea Bancară Europeană, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale și Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe au efectuat consultări publice cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, au analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și au solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul bancar, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, avizul Grupului părților interesate din domeniul asigurărilor și reasigurărilor și al Grupului părților interesate din domeniul pensiilor ocupaționale, instituite în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, și avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului delegat (UE) 2016/2251

În Regulamentul delegat (UE) 2016/2251, se introduce următorul articol 30a:

„Articolul 30a

Tratamentul aplicat contractelor derivate având legătură cu securitizările în scopuri de acoperire a riscului

(1) Prin derogare de la articolul 2 alineatul (2) și atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatul (2) al prezentului articol, contrapărțile pot să prevadă, în procedurile lor de gestionare a riscurilor, următoarele aspecte cu privire la contractele derivate extrabursiere care sunt încheiate de o entitate special constituită în scopul securitizării în legătură cu o securitizare, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului ^(*) și care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012:

- (a) marja de variație nu este depusă de entitatea special constituită în scopul securitizării, ci se colectează de la contrapartea acesteia în numerar și se restituie acestei contrapărți la scadență;
- (b) nu se depun sau colectează marje inițiale.

(2) Alineatul (1) se aplică în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) contrapartea la contractul derivat extrabursier încheiat cu entitatea special constituită în scopul securitizării în legătură cu securitizarea are un rang cel puțin egal cu cel al deținătorilor titlului de securitizare cu rangul cel mai ridicat, cu condiția ca această contraparte să nu fie nici în situație de neîndeplinire a obligațiilor, nici partea afectată;
- (b) entitatea special constituită în scopul securitizării pentru securitizarea căreia îi este asociat contractul derivat extrabursier este supusă în permanență unui nivel de îmbunătățire a calității creditului titlului de securitizare cu rangul cel mai ridicat de cel puțin 2 % din titlurile de securitizare în curs;
- (c) setul de compensare nu include contracte derivate extrabursiere care nu au legătură cu securitizarea.

(*) Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).”

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

*Articolul 2***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 decembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN
